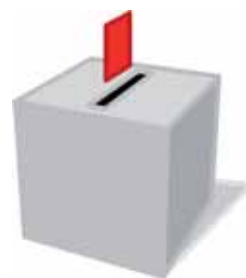

www.tydeniky.cz

METROPOL

Krajské a senátní volby

7. a 8. října 2016

Chtěla jsem být baletkou, nakonec jsou mou vášní veřejné zakázky

Žen je v politice stále jako šafránu. Je to škoda, protože vedle smyslu pro povinnosti a pracovitost jsou to právě ony, které dokáží vzít za věc a smelit tým pro řešení veřejně prospěšných záležitostí. Jednou z nich je Martina Buřková Rychecká, která kandiduje za ODS do Senátu Parlamentu České republiky.

■ **Cím jste chtěla být, když jste byla malá?**

Baletkou, zpěvačkou, herečkou... Asi jako hodně malých holek. Dělal jsem sportovní gymnastiku, balet, věnovala jsem se modelingu. Tatínek ale moje umělecké a herecké sklony trochu krotil a místo na konzervatoř mě poslal na gymnázium...

■ **Nakonec jste skončila úplně u něčeho jiného. Dnes jste jednou z předních odbornic na veřejné zakázky v regionu. Bavi vás to? Netoužíte, přece jen, někdy po té baletce?**

Má práce mne naplňuje a baví. Je zajímavá, protože se neustále setkávám s novými lidmi a s novými projekty – vždy musíme alespoň částečně proniknout do problematiky profese, pro niž veřejnou zakázku zpracováváme. Ta práce má začátek a konec a vždy mě naplní, když vidím úspěšné zadání zakázky a následně i její úspěšnou realizaci. Cení si toho, že jsem považována za experta a lidé si mého názoru váží, ve svém oboru jsem i školitelkou. Snažím se tomu věnovat maximum. Po tom být baletkou již netoužím, ani neteskním po tom, že jí nejsem. Spíš bych chtěla pomoci smysluplným systémovým změnám v tom, co dělám, a čemu rozumím.

■ **Cím můžete jako senátorka Liberci fakticky pomoci?**

Mým cílem je ho zastupovat důstojně a zároveň využít všechny možnosti, které Senát nabízí, abych liberecký region podpořila. To je však možné pouze za předpokladu, že se i komunální či krajské politici přestanou navzájem očerňovat, posílat na sebe policii a se stejným úsilím, které věnují své mediální prezentaci a natáčení zábavných videí, se začnou věnovat řešení problémů, které náš region trápí. Osamocení senátor dokáže prosadit jen velmi málo. Pouze, pokud potáhneme za jeden provaz, máme šanci věci posouvat dopředu. A to je bohužel to, co mi v dnešní liberecké politice chybí.

■ **Jak se díváte na dnešní vývoj krajského města?**

Liberec bohužel již několik let stagnuje. Nemyslím si, že důvodem jsou dluhy z minulosti, jak se nám snaží současné vedení města namluvit, ale naopak neschopnost politiků, kteří město již několik let ovládají, posouvat věci dopředu. Kritizováním práce druhých ještě nikdo nezbohatl. Lidé, kteří skutečně vytvářejí hodnoty, nemají na babrání se v minulosti čas. Bohužel město nyní řídí z větší části aktivisté, kteří nemají žádné zkušenosti se správou města, řízením lidí ani přípravou a realizací větších projektů. Co jim jde dobře, je vedení dlouhodobě negativní a štvavé kampaně proti politickým oponentům, která řadě lidí sebrala chuť se politického života vůbec účastnit. Pro mě to byl naopak impuls do politického života se zapojit. I když samozřejmě z pozice případného senátora, mohu vývoj Liberce ovlivňovat jen nepřímo. Na druhou stranu chci kandidaturou za ODS vyjádřit svůj názor, že si vážím lidí, kteří k rozkvětu a vývoji města v polistopadové éře výrazně přispěli. Neboť skutečný rozvoj zažilo město právě pod vedením ODS. Naopak velmi dobře vnímám rozvoj okolních měst a obcí. Nastavují současnému Liberci ono pomyslné zrcadlo. A obyvatelé našeho města by z toho, co v něm vidí, mít radost neměli.

■ **Jaké problémy tedy vidíte v dnešním Liberci?**

Město v posledních letech rezignovalo na větší investice, což rozhodně jeho rozvoji nepřispívá. Město však nezvládá ani běžnou údržbu městského majetku, chodníků, silnic a veřejné zeleně. Péče o městskou zeleň je naprosto katastrofální a je neskutečné, že si vedení města nedokáže zjednat ve vztahu k údržbě od Technických služeb města Liberec, jejímž je 100% akcionářem, pořádek. Je paradoxní, že přestože současné vedení města není schopné udržet městskou zeleň alespoň ve stavu, který odpovídá průměrné úrovni jiných měst, v územním plánu usiluje o rozšíření ploch veřejné zeleně, a to i na soukromé pozemky. Jak by to bylo s údržbou zeleně na těchto soukromých pozemcích, už

vůbec nedomyšlí. Myslím, že plocha městské zeleně v Liberci je dostatečná, je ale potřeba výrazně zlepšit její údržbu. Obávám se však, že bez motivace a zapojení samotných občanů města to nepůjde.

Jako velký problém vnímám vylidněné centrum města, a to hlavně o víkend. Současné vedení města se zjevně snaží tuto nepříjemnou realitu Liberce změnit a v létě se s jeho podporou konala na náměstí řada kulturně společenských akcí, které do centra města řadu návštěvníků přilákaly. Tuto snahu hodnotím pozitivně. Na druhou stranu prioritou veřejné správy vidím jinde. Podporou aktivit a realizací projektů, které mají multiplikační efekt a do Liberce vrátí život dlouhodobě. Za takovou aktivitu považuji například vizi ODS prosadit v Liberci zřízení lékařské fakulty a fakultní nemocnice, nebo snahu o zvýšení turistické atraktivitu regionu.

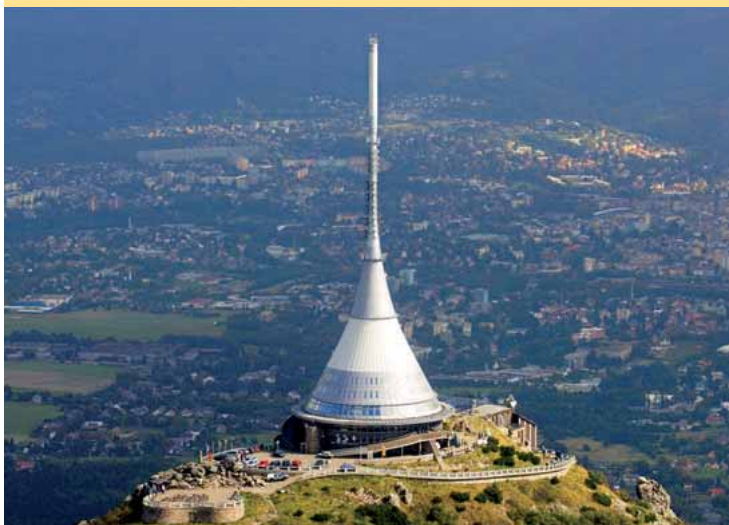
■ **A problémy ve městech a obcích vašeho volebního obvodu, protože to není jen Liberec? Jak chcete napomoci jejich řešení?**

Jako velký problém vidím nedostatek pracovních příležitostí v okolí Liberce, což není jen případ našeho regionu, ale venkova obecně. Základem je budování dopravní infrastruktury, která podpoří mobilitu pracovní síly, neboť ve velkých městech začíná být naopak kvalifikovaná, ale i nequalifikovaná pracovní síla nedostatek. Hodně by pomohlo propojení rychlostní komunikace mezi Libercem, Ústím nad Labem s dálnicemi v Německu, což by s sebou přineslo možnost výstavby průmyslových zón, které by nabídly práci místním lidem. Obecně považuji za prioritu řešení dálniční a silniční infrastruktury, což je nezbytné prosazovat ze strany Libereckého kraje směrem ke státu. Jako senátorka zvolená za tento region bych tyto aktivity podpořila.

Zkušenosti z jiných českých měst, ale i zahraniční ukazují, že rozvoji regionu může pomoci i tak zbytná věc, jako jsou cyklostezky. Rozvoj cykloturistiky totiž může výrazně pomoci rozvoji drobného podnikání v daném regionu.

Ing. Martina Buřková Rychecká

Narozena 6. září 1968 v Teplicích. V Liberci žije od roku 1980. Absolvovala zde Gymnázium F. X. Šaldy, později pak Fakultu stavební na ČVUT v Praze, obor ekonomika a řízení stavebnictví. Od roku 1995 pracovala na Magistrátu města Liberce jako vedoucí oddělení veřejných zakázek a vedoucí odboru kanceláře primátora. V roce 2002 založila společnost Compet Consult, s. r. o., která administruje veřejné zakázky a poskytuje poradenskou činnost v této oblasti. Stála u zrodu Asociace veřejných zakázek, kde od doby jejího založení v roce 2006 působí jako členka rady této organizace. Je rovněž zástupkyní společnosti v Komoře administrátorů veřejných zakázek. Je vdaná a má syna Šimona. Volný čas tráví s rodinou, sportem, cestováním nebo pěstí o dům a zahradu.

Ještěd, dominanta Liberecka.

V krajském zastupitelstvu spoléháme na týmovou práci

Dan Ramzer je dlouholetým starostou Frýdlantu. Má bohaté zkušenosti z komunální politiky a rád by je využil v řízení Libereckého kraje. Ptáme se ho...

Proč jste se rozhodl jít ve své politické kariéře dál a kandidovat na hejtmana Libereckého kraje?

Je to jakýsi logický krok mého politického působení, ke kterému mě přesvědčily dvě věci. Jednak fakt, že některé věci důležité pro Frýdlantsko se už prostě nedají zvládnout z malého města. A pak si také myslím, že je posláním předsedy regionálního sdružení v případě, že je nominován jako jednička krajských voleb, tedy jako kandidát na hejtmana, aby tuto výzvu přijal a byl lídrem týmu kandidátů, kteří budou prosazovat volební program ODS.

Co konkrétního jste měl na mysli, když jste řekl, že některé věci už se z Frýdlantu nedají zvládnout?

Několik věcí, které nás trápí a nemůžeme pro ně z malého města příliš udělat. Tou nejpalcivější je teď nemocnice ve Frýdlantě, pak také dlouhodobá absence kvalitního dopravního napojení Frýdlantska a chceme také udržet frýdlantské gymnázium. Už skoro slyším, jak mi někdo vyčítá, že chci na kraji obhajovat jen frýdlantské věci a zbytek kraje mi bude lhostejný. Tak to ale není. Problémy, které máme u nás, se až tak neliší od těch v jiných částech kraje. Moc dobře vnímám, co pálí lidi v dalších částech kraje, a vidím, jak je to podobné. Nejen frýdlantská nemocnice má problém, v současné době řeší ten svůj i nemocnice českolipská, semilská, ohrožená je nemocnice jilemnická. Dlouhodobě chybí lékaři a sestry a situace se zhoršuje. Proto je jednou z našich volebních priorit dlouhodobá podpora vzdělávání zdravotníků a našim cílem zřízení fakultní nemocnice ve spolupráci Krajské nemocnice Liberec s Technickou univerzitou Liberec. Je nám jasné, že to nebude hned, takže bychom byli rádi, aby tomu předcházelo několik mezistupňů. Školení a vzdělávání sester nebo třeba vzdělávání záchranářů, kteří teď musí za svým vzděláváním jezdit až do Příbrami. Zdravotnictví v Libereckém kraji ale potřebuje také nastavit logicky síť zdravotních a lékařských zařízení, která bude koncepčně politicky projednána s vládou, s ministrem zdravotnictví, se zdravotními pojišťovnami. Někomu se možná může zdát, že je to věc naprosto zbytečná. Já si ale myslím pravý opak. Protože Liberecký kraj do dnes nemá jasnou představu o tom, jak by mělo jeho zdravotnictví vypadat. Vidět to je třeba na příkladu chystaného rozšíření a rekonstrukce liberecké nemocnice, na kterém do dnes nepadne větší shoda. Já ale pevně věřím, že se tato věc podaří prosadit, protože kraj potřebuje stabilní, velkou a moderní nemocnici.

Na kandidátce ODS do krajského zastupitelstva jsou zastoupeni lidé ze všech okresů regionu. Jsou to oni, kteří vám pomáhají získat ucelený obrázek kraje a problémů jednotlivých oblastí?

Ano. Problémů v kraji je hodně a týkají se různých oblastí. Proto i naši kandidáti jsou z různých odvětví a oblastí. Jsou to lékaři, učitelé, živnostníci, komunální politici – a velice úspěšní. Nejenom Starostové pro Liberecký kraj mají úspěšné komunální politiky. Dále jsou na naší kandidátce lidé, i nečlenové ODS, kteří pracují v neziskovém sektoru, v charitách, Českém červeném kříži. Jsou mezi nimi školští manažeři, lidé pohybující se v kultuře, umění.

Je to pestrá kandidátka. Každý bývalý okres zastupuje na kandidátce ODS 11 kandidátů, kteří nám opravdu dokáží fundovaně říci, jaké problémy v oblasti jsou. Mluvíme o nich a hledáme způsoby, jak je řešit. A řada těch problémů nás spojuje, jak už tu zaznělo. Jsou podobné ve všech částech kraje.

Vedle problémů ve zdravotnictví existují i další?

Například stav silnic druhých a třetích tříd. Teď nedávno byl shodou okolností na Českolipsku vyhodnocen stav jedné komunikace jako nejhorší v celé České republice. To není zrovna lichotivé prvenství. Když už jsme u silnic, pak vnímáme jako velký problém nedokončený obchvat České Lípy, špatné napojení na Frýdlantsko nebo chybějící odpovídající spojení mezi krajskými městy Libercem a Hradcem Králové. Kapitola sama pro sebe je napojení liberecké průmyslové zóny JIH na komunikaci I/35. Těch problémů, na které se chceme zaměřit, je ale mnohem víc. Dalším palčivým problémem v dopravě je zpackané výběrové řízení na autobusové dopravy v Libereckém kraji. Pro mě není přijatelný model, kdy podmínky nového výběrového řízení budou ignorovat stávající dopravce a jejich zaměstnance, především obyvatele Libereckého kraje. Jako další problém bych pak mohl jmenovat třeba malou podporu podnikání.

To chcete na krajské úrovni podpořit jak?

Tím, že budeme s podnikatelským sektorem daleko více spolupracovat. Musíme lépe komunikovat s celým spektrem subjektů a podporovat regionální produkci a místní výrobu. V současné době se například opět daří sklářství a to i díky firmám, jako je Preciosa nebo Lasvit. Nejen těm můžeme pomoci třeba tím, že ukotvíme vzdělávací centra v kraji a stabilizujeme síť středních škol. Tak, aby školy byly schopné firmám nabízet dostatečně kvalifikované a vzdělané zaměstnance. Myslím, že je nutné se této souvislosti zamyslet nad tím, proč chtějí některé podniky zakládat vlastní školy, jako například Jablotron pana Dědka, proč jim vzdělání studentů z těch našich nestačí.

„Kandidáti ODS do krajského zastupitelstva dobře znají problémy svých oblastí, dohromady skládají ucelený obraz potřeb kraje,“ říká v rozhovoru lídr kandidátky ODS v Libereckém kraji a kandidát na hejtmana Ing. Dan Ramzer.

Od podpory podnikání jste plynule přešel ke školství. Co by chtěla ODS v této oblasti vylepšit?

Určitě bychom se chtěli zasadit o to, aby kvůli takzvané inkluzi nebyly rušeny praktické a speciální školy, protože je to velmi krátkozraké. V našem školství jsou děti s mentálními, sociálními či zdravotními hendikepami běžně začleňovány do majoritních skupin a je to tak jediné dobře. Jenže zatímco někdy to jde výborně, jindy je to téměř nereálné. Proto by měly být tyto speciální a praktické školy zachovány. Protože pro některé děti jsou prostě nejlepší variantou. Pak bychom také chtěli podpořit děti na opačné straně spektra – děti talentované a nadané. Mít i pro ně připravené projekty nebo stipendijní programy. Chceme stabilizovat síť krajských vzdělávacích zařízení. Nezávládnutá „optimalizace“ škol, jako

Starosta města Frýdlantu, bývalý místostarosta obce Višňová (ODS). Z SOU oboru mechanik přestoupil na střední školu a od roku 1989 pokračoval na Vysoké škole zemědělské v Praze, kterou zakončil s titulem inženýr. Od roku 1992 působil jako pedagog na Středním odborném učilišti ve Frýdlantě, později zde byl po sloučení do střední odborné školy sedm let ředitelem. V letech 1994–2006 působil jako zastupitel a místostarosta obce Višňová. V roce 2006 vstoupil do ODS, za níž byl téhož roku zvolen zastupitelem města Frýdlantu. Rok zde byl místostarostou a od roku 2007 působí v pozici starosty města.

například v Turnově, toho moc dobrého nepřinesla.

Jaké další věci chcete společně s ostatními kandidáty do krajského zastupitelstva řešit?

Problémem je třeba nastavení sítě sociálních služeb a podfinancování některých organizací. Ať jde o ty zabývající se protidrogovými aktivitami a pomocí závislým lidem, nebo o organizace pomáhající například s autistickými dětmi či ty, které pracují se seniory a ostatními potřebnými. Ty z organizací, které nejsou navázány na veřejný rozpočet, mají velký problém. Jsou mezi nimi bohužel i charity a podobné organizace, kterým paradoxně uškodila třeba církevní restituce. Lidé si myslí, že mají dost peněz, ale bohužel to tak není. Musím ale pochválit třeba projekt hospice, který je krokem správným směrem. A když už jsme u finanční podpory, zmíním i nutnou

čerstvě paměti to loňské, kdy byla země vyprahlá a úroda kvůli tomu menší. Na sucho se budeme muset vzhledem ke klimatickým změnám připravit a všem nám to je jasné. V souvislosti s Turówem je to ale trochu jiné, protože tam hrozí ztráta podzemní vody z konkrétního důvodu – kvůli těžbě. Do 20 nebo 30 let by kvůli ní mohlo přijít o spodní vodu nejen Frýdlantsko, ale i Chrastavsko a Hrádecko. Proto je třeba spolupracovat na tom, abychom tomu zabránili. V tom panuje v ODS jednoznačná shoda.

Už jste čtenářům představil pohled ODS na problémy ve zdravotnictví, školství, dopravě a dotkli jsme se i sociální oblasti a životního prostředí. Dalším vašim tématem je ale třeba i bezpečnost. Jak například nahlížíte na problém nelegální migrace?

Chceme udělat všechno pro to, aby

pro nezákonné praktiky. A neobejdeme se bez prevence, která je sice drahou záležitostí, ale nakonec vždy vyjde levněji, než následná represe. Příklady špatné práce v komunitě nám budiž případy novoborské radnice nebo celého Šluknovského výběžku, kde se před problémy dlouho zavíraly oči a problémy tam jen bujely. A když už byla situace neúnosná, vše schytila státní policie. Věříme, že důslednou prací a prevencí lze těmto situacím předcházet.

Volby do zastupitelstev krajů se konají 7. a 8. října. Jaký výsledek by pro vás byl úspěchem?

Za úspěch budu považovat, když se ODS podaří získat v krajském zastupitelstvu Libereckého kraje 7 až 10 mandátů. Jestli se to podaří, bude záležet na dvou věcech. Za prvé na tom, kolik lidí přijde volit, protože rozhodovat volby budou ti, kteří k volbám neprijdou. Proto bych chtěl apelovat na všechny čtenáře, aby k volbám šli. A za druhé bude záležet na tom, kolik stran a uskupení se fakticky do zastupitelstva dostane. Protože když se do zastupitelstva dostanou tři politická uskupení, vypadá politická práce úplně jinak, než když se jich tam dostane šest. Je třeba dát dohromady funkční vládní většinu, která nebude postavená na jednom nebo dvou lidech, kteří pak ve finále přeběhnou, jak jsme toho byli svědky v poslední době.

Zmínil jste řadu věcí, které chce ODS na kraji změnit nebo udělat jinak. Jak toho chcete dosáhnout?

Společnou týmovou práci. Z toho, jak jsou momentálně rozloženy politické síly je jasné, že jedna strana vládu nepostaví. Že se nás bude muset na vládě podílet daleko víc. Stejně jako máme připravené týmy kandidátů ve stranách, by měl vzniknout tým zastupitelů, kteří nebudou vést politický boj a vracet kraj (tak jako se to dělo posledních osm let) zpátky. Naopak bychom měli Liberecký kraj společně posouvat dopředu. A to jinak než v týmu prostě nepůjde.

Když nahlédneme na bezpečnost z jiného úhlu pohledu, máte pocit, že se lidé v kraji cítí bezpečně?

Určitě jsou místa, kde ano a pak jsou zase taková, kde ne. Naším cílem je pocit bezpečí obyvatel kraje zvyšovat. Toho lze dosáhnout jen úzkou provázaností obcí a měst, které mají zřízenou městskou policii, s dalšími složkami, jako jsou státní policie, hasiči nebo armáda. Jen ucelený a promyšlený systém může snížit počet kriminálních činů a zmenšit prostor

podporu spolkové činnosti. Hlavně tedy sportu dětí a mládeže, protože poté, co se rozpadl systém financování sportu v ČR, je na komunálních politikách, aby se podpory ujali. Bylo by dobré vrátit sportovnímu školství v Libereckém kraji vysokou úroveň. A také podpořit sportovní akce, ve kterých mohou být sportovci příkladem pro malé děti. Protože pozitivní motivace dokáže hodně.

V posledních měsících se coby starosta Frýdlantu zabýváte problémem možné ztráty podzemní vody v části kraje, která hrozí pochystaným rozšířením a prohloubením těžby v polském povrchovém dole Turów. Vnímají stejně palčivě tento problém i ostatní členové kandidátky?

Určitě ano. Vnímáme hrozbu sucha obecně. Všichni ještě máme

Co uděláme pro krajské město Liberec?

Cílem mým, a všech ostatních libereckých kandidátů za ODS do krajského zastupitelstva, je především podpora projektů, které budou mít dopad i pro Liberec samotný. Na rozdíl od některých kandidátů, kteří chtějí získat podporu voličů svými bludy o možnosti navýšení peněz z rozpočtového určení daní, se liberečtí kandidáti za ODS zaměřují na podporu Liberce ze zdrojů, kterými disponuje Liberecký kraj, nebo které jsou reálně získatelné z dotačních titulů. Vidíme jako na-prosto legitimní, aby se Liberecký kraj větší mírou spolupodílel na finanční podpoře institucí a projektů, které mají jednoznačně pozitivní vliv na rozvoj Libereckého kraje. Co se Liberce týká, jde především o vyšší finanční podporu ZOO Liberec, Botanické zahrady Liberec, libereckých divadel... Všechny tyto zmíněné organizace mají velký podíl nejen na návštěvnosti našeho kraje, a proto by bylo spravedlivé, kdyby se i kraj na jejich provozu spolupodílel větší měrou než doposud.

Velkým tématem je i výstavba nové krajské nemocnice v Liberci. Chceme, aby se při její výstavbě kladl důraz především na to, aby vznikající komplex splňoval všechny požadavky moderního fakultního pracoviště, které bude dobře sloužit občanům Liberce a našeho kraje desítky let. Liberecká nemocnice má více než 2300 zaměstnanců a tím patří k největším zaměstnavatelům v kraji. Většina jejich zaměstnanců, tedy lékařů, sestřiček, laborantů a ostatních pracovníků, jsou obyvateli Liberce. Proto budeme klást důraz na to, aby jejich pracovní podmínky a ohodnocení v liberecké nemocnici byly odpovídající jejich nelehké, přesto tolik důležité práci. Dalším z cílů libereckých kandidátů za ODS je příprava grantového programu na podporu „lepšího života na sídlištích“. V rámci tohoto grantového programu by měly být rozdělovány finanční prostředky, jejichž využití bude mít přímý dopad na zkvalitnění života na sídlištích, a to nejen těch libereckých. Prostředky budou čerpatelné na úpravu veřej-

ného prostoru v oblasti sídlišť, ať už jde například o rekonstrukci vnitřních komunikací a chodníků uvnitř sídlišť, či budování přístřešků na odpadní nádoby pro komunální odpad nebo jejich zapuštění pod povrch tak, aby nehyzdily okolí. Rovněž budování nových parkovacích míst, či dětských hřišť v okolí sídlišť by mělo být jednodušší za možnosti příspěvní kraje v rámci tohoto grantového schéma. Na sídlištích různého typu a kvality žije velká část populace Liberce, ale i Libereckého kraje. Proto chce ODS při tvorbě rozpočtu Libereckého kraje dbát na to, aby i rozložení výdajů zohledňovalo jejich potřeby. Tento typ podpory je možný právě na základě grantů, kdy může kraj za určitých podmínek spolufinancovat připravené revitalizační projekty.

Pro liberecké kandidáty za ODS je důležité, aby tam, kde lidé bydlí a žijí, bydli a žili rádi...

Mgr. Petr Židek, MPA,
kandidát č. 12 za ODS do
Zastupitelstva Libereckého kraje

ODS

NEBOJÍME SE VĚCI ŘEŠIT

KANDIDÁTI DO KRAJSKÉHO ZASTUPITELSTVA ZA MĚSTO LIBEREC
Mgr. Petr Židek, MPA, MUDr. Jiří Chalupa, MUDr. Přemysl Sobotka, Ing. Josef Šorm

Chceme Libereckému kraji vrátit jeho bývalou prestiž

Robert Gamba je neodmyslitelně spjat s rozvojem vzdělávání v Libereckém kraji. Ostatně – vzdělávání se stalo jeho životním posláním. Původním povoláním učitel, velkou část profesní dráhy strávil jako ředitel krajského školského úřadu a po vzniku krajů jako vedoucí odboru školství. V říjnových volbách kandiduje za hnutí ANO.

■ **Proč jste si jako téma do krajských voleb vybral právě školství? O tom se v Libereckém kraji moc nemluví, pro dlouhodobé neřešení některých problémů a systémovou změnu se naopak tématu politici raději vyhýbají.**

Liberecký kraj býval v oblasti vzdělávání vždy na špičce v České republice. Měl jasné vize, dokázal je formulovat ve strategických dokumentech a tyto dokumenty dodržovat a reálně realizovat v konkrétních projektech a krocích. Jenže právě jak říkáte, to se nějak vytratilo a spolu s tím „padá“ i úroveň vzdělávání v kraji a zcela se zastavil jeho rozvoj. Bez vzdělaných lidí přitom nemůžeme jako kraj uspět a konkurovat.

■ **A jaké jsou tedy ty jasné vize a strategie pro vzdělávání?**

Zavedení systému celoživotního vzdělávání. To je jedna z věcí, která zde dlouhou dobu byla diskutována, byla pozitivně přijímána a nakonec se vytratila do ztracena. Bohužel. Byli jsme první, kdo se zabýval reformou přijímacích zkoušek na střední školy. Náš kraj býval první, který se vydal cestou osvěty veřejnosti na podporu přírodovědného a technického vzdělávání. Také jsme ale intenzivně jednali se zaměstnavateli, kteří by v celém systému vzdělávání měli hrát významnou roli.

■ **A nic z toho dnes není, nefunguje?**

Náš kraj býval často vybírán jako prostor pro realizaci pilotních projektů. Bylo to vlastně ocenění toho, jak se vzdělání věnujeme. To už je minulost. Trend se bohužel vytratil. Kraj ztratil v oblasti vzdělávání vlastní vize a perspektivy, doslova je ve vleku Ministerstva školství. Pokud se dějí nějaké změny, pak jen náhodně a chaoticky bez jakýchkoliv souvislostí. Je načase to změnit. Vrátit libereckému krajskému vzdělávání opět jeho prestiž.

■ **Jak ale na to? Je nějaký jednoduchý recept?**

Nevím, zda je jednoduchý recept.

A vím, že to nebude jednoduché. Ale musíme alespoň začít – posílit metodickou a odbornou práci kraje vůči regionálnímu školství, opřít ji o spolupráci základních, středních škol a Technické univerzity v Liberci. Odstranit diskriminační přístup kraje vůči školám jiných zřizovatelů.

■ **Druhým tématem, které jste si zvolil, je nedostatek zaměstnanců v Libereckém kraji. Poslední roky to vypadá, že to je jedna ze zásadních překážek pro další rozvoj našeho regionu.**

Je to tak. Ono to možná není ani tak druhé téma, jako spíše navazující problematika na již zmiňované vzdělávání. Jeden z rozhodujících vlivů má ve svých rukou kraj. A to proto, že je hlavním nositelem vzdělávání v regionu. Z dosavadních zjištění vyplývá, že pouhá zvyšující se kvalita vzdělanostní struktury nezaručí dobré fungování trhu práce a konkurenceschopnost kraje. Kromě toho je totiž nutné dlouhodobě optimalizovat nabídku vzdělávání tak, aby vyhovovala struktuře a konkrétním požadavkům trhu práce. K tomu je třeba průběžně spolupracovat s ostatními sociálními partnery, zejména zaměstnavateli, a vést v tomto smyslu školy. Podporovat především vzdělávání v technických, přírodovědných a umělecko-průmyslových oborech a zvyšovat zájem o ně.

Proč kandiduji do Zastupitelstva Libereckého kraje?

„Celý svůj profesní život jsem věnoval školství. Kvalitní vzdělání chápu jako důležitý předpoklad zdravého vývoje jedince a celé společnosti, kraj jako místo, z kterého je možné úroveň vzdělávání pozitivně ovlivnit.“

■ **Opravdu ale jen podpora vzdělávání zaručí dostatek zaměstnanců, navíc poměrně rychle?**

Určitě ne úplně rychle a určitě ne jen podpora vzdělávání. Politik ale musí hledět více před sebe a musí dělat kroky, které pro region budou důležité v dlouhodobém hledisku. Kromě samotného vzdělávání je třeba podpořit další aktivity, jakými je například Pakt zaměstnanosti. Jde

RNDr. Robert Gamba

54 let, pedagog, člen hnutí ANO Liberec, ředitel obecně prospěšné společnosti, odborník na celoživotní vzdělávání a realizaci projektů v této oblasti. Je ženatý, má tři syny a dva vnuky. K jeho zálibám patří výkonnostní sport – cyklistika a běhky.

o vhodnou formu, jak se za podpory Libereckého kraje, signatářů paktu a dalších partnerů postarat o vytváření příznivého společenského klimatu a pracovních míst v regionu, založeném na spolupráci veřejné správy, privátních subjektů a neziskového sektoru.

■ **V jednom ze svých textů jste zmiňoval také sociální služby.**

Sociální služby a různé formy sociálního poradenství hrají v rámci trhu práce také významnou roli. Současným problémem je nedostatečná tvorba a využívání nástrojů k začleňování specifických skupin na trhu práce a omezená dostupnost některých druhů sociálních služeb v jednotlivých regionech kraje. Přitom řešení býváji poměrně jednoduchá s velkým

efektem. Jen se jim je třeba věnovat. Stejně jako kupříkladu podpoře konkurenceschopnosti našeho kraje.

■ **Konkurenceschopnost kraje je takové zakladlo, které politici často zmiňují, ale již neříkají, jak ji podpořit. Jaký je váš plán?**

Jsou to vlastně tři pilíře – po vzdělávání a spolupráci se zaměstnavateli jsou to inovace. Ty stojí jako zásadní faktor budoucí konkurenceschopnosti kraje. K rozvoji regionálního inovačního systému je třeba, aby v rámci aplikační sféry rostl počet inovujících podniků a jejich výdajů na vědu a výzkum.

Na tiskové konferenci jsme představili náš volební program a kandidáty

Doprava, zdravotnictví, bezpečnost, životní prostředí, cestovní ruch, vzdělávání a sociální péče. To jsou hlavní oblasti, na které se zaměřuje hnutí ANO v Libereckém kraji v rámci předvolební kampaně k podzimním krajským volbám. Kandidátka hnutí ANO na hejtmanku Libereckého kraje Jitka Volfová v libereckém Grand Hotelu Imperial novinářům představila hlavní body volebního programu, co by se mělo v regionu zlepšit, kde by se dalo ušetřit a do čeho je nezbytné investovat, aby prosperoval.

„Hnutí ANO se osvědčilo jak na vládní úrovni, tak v zastupitelstvech měst a obcí. Je na čase, abychom se prosadili i v regionu. Liberecký kraj na tom v porovnání s ostatními kraji není nej-

hůře, stále tu je ale řada problémů, které musíme řešit,“ říká jednička na kandidátce Jitka Volfová. Základ vidí v hospodaření kraje, který sice investuje stamiliony korun do rozvoje

regionu, ale tyto peníze nejsou příliš vidět. Nejvíce možností úspor pak spatřuje v hospodaření kraje s majetkem.

„Hodně se mluví například o rozbitých krajských silnicích. Málokdo už je však dává do souvislosti s cestovním ruchem a příchodem investorů do regionu, kteří představují pracovní místa. Pokud lidé nebudou mít práci, přicházejí sociální problémy a také kriminalita nebo užívání drog, v čemž Liberecký kraj bohužel vyniká. Snažíme se proto přemýšlet v souvislostech, aby

jednotlivá opatření, která navrhuje, nebyla izolovaná,“ vysvětluje Jitka Volfová.

Další kandidáti na neformálním setkání s novináři mluvili mimo jiné o chybějící komplexní koncepci zdravotnictví, špatné dopravní obslužnosti, podpoře dobrovolných hasičů či problematice sucha a povodní. Hnutí ANO se v Libereckém kraji chce rovněž zaměřit na spolupráci škol s podnikateli a podporu a zkvalitnění terénních i ambulancních sociálních služeb, včetně zříze-

ní krajského portálu s aktuálními informacemi o sociálních a zdravotních službách a dávkách.

Hnutí ANO v rámci kampaně připravilo pro veřejnost řadu akcí. V neděli 11. září se od 15 hod. například uskutečnilo setkání kandidátů s občany za osobní podpory předsedy hnutí ANO Andreje Babiše na náměstí Dr. E. Beneše v Liberci. „Vždy pro nás bylo důležité setkávat se s lidmi a mít od nich zpětnou vazbu. Rozhodování od stolu nemá smysl,“ uzavírá Jitka Volfová.

Michael Canov: Úřední šiml musí být odstraněn

Dlouhá léta šéfuje chrastavské radnici, známý je také jako aktivní místopředseda Starostů pro Liberecký kraj, za něž sedí v krajském zastupitelstvu. Nejvíce ale do podvědomí lidí z Liberce i celého kraje a dnes již vlastně i celé republiky vstoupil jako bojovník proti úřednímu šimlu a nesmyslům. Snad i proto se u něj uchytila přezdívka „chrastavský medvěd“. Nyní vstupuje do boje o senátorský post.

Kdo je chrastavský medvěd Michael Canov

O politické dění se zajímá prakticky celý svůj dospělý život. Od shromáždění na Škroupově náměstí v Praze na den lidských práv v roce 1988 aktivně. Po listopadové revoluci 1989 se stal zakládajícím členem Občanského fóra v Chrastavě, kde se stal roku 1994 neuvolněným místostarostou a po osmi letech starostou, kterým je dosud. V roce 2012 se stal krajským zastupitelem. Michael Canov byl čtyři roky členem Unie Svobody a tutéž dobu ODS. V roce 2008 se spolupodílel na vzniku hnutí Starostové pro Liberecký kraj, kde působí dodnes jako první místopředseda.

Současně působí jako pedagog v Liberci na gymnáziu s aprobací chemie, fyzika a matematika, kterou postupně získal studiem na VŠCHT Pardubice, pedagogickým studiem na VÚIS ČVÚT Praha a rozšiřujícím studiem středoškolského učitelství fyziky a matematiky na MFF UK v Praze. Třicetiletou učitelskou praxi nepřerušilo (byť pochopitelně podstatně redukovalo) ani uvolněné starostování. Je navíc autorem velmi rozsáhlých chemických studijních materiálů, které využívají gymnázia a vysoké školy po celé České republice a které se staly v roce 2009 oficiální součástí českého kulturního dědictví a jsou archivovány Národní knihovnou ČR.

■ Co je vaším hlavním programem? Máte vize, se kterými do předvolebního klání jdete?

Vlastně nic zvláštního a nového – většina lidí na Liberecku mne dobře zná a ví, co ode mne může čekat. Podle mne do politiky i do života je potřeba především zdravý selský rozum. S ním dojdeme nejdále. Dlouhou dobu mne rozčilují všechny možné i nemožné úřední nesmysly, které nám něco stále nařizují. Mám pocit, že namísto toho, abychom si život a práci zjednodušovali, tak je stále zasekáváme, promiňte, blbostmi. A právě bojem proti nim chci pokračovat ve své práci.

■ A kdybyste měl být konkrétní?

Třeba dotace. Samy o sobě jsou jen haldou byrokracie a problémů. Místo toho, aby lidem ukázaly, jak pomáhají, a skutečně pomáhaly, stávají se pro starosty, primátory, úředníky, ale i obyvatele měst a obcí pomyslným červeným hadrem. Neustále čteme o pokutách za drobná opomenutí, která jsou kolikrát dvakrát větší, než byla sama dotace. Přitom když se jeden nebojí, většinou takový spor vyhraje. Já se nebál a mám dobré skóre. Chtěl bych dodat odvalu i dalším a na druhé straně jim skutečně pomoci systémovou změnou.

■ Proslavil jste se také bojem s bývalým ministrem Kalouskem. Vyhrál jste nad ním spor o hazard...

Nebral jsem to a neberu jako spor přímo s bývalým ministrem Kalouskem. Byl to právě jeden z těch systémových nesmyslů. Jen jsem tvrdil, že obec má a musí mít právo rozhodnout o tom, zda na svém území povolí nebo nepovolí ha-

zard. Vyhrál jsem a dal tím silnou zbraň i dalším obcím a městům, které chtěly hazard na svém území potlačit.

■ Ve vašem programu mluvíte také o RUDu. S touto zkratkou jsme se v posledních letech setkávali opakovaně, přesto možná mnozí neví, co znamená.

Je to rozpočtové určení daní a rozhoduje o tom, kolik peněz půjde rovnou do obce na její potřeby, a kolik skrze ministerské dotace, nebo dokonce kolik peněz se po cestě ztratí. Když to řeknu hodně jednoduše, pak Starostové pro Liberecký kraj dlouhodobě chtějí to, aby co nejméně peněz bylo rozdělováno skrze ministerstva a jejich dotační tituly, ale aby více peněz šlo přímo do měst a obcí. Ty jednak ví, co chtějí a potřebují, a pak je tu také výrazně snazší kontrola. A přiznejme si, po cestě se „ztratí“ méně peněz.

■ Jste ale také například pro přímou volbu starostů a primátorů.

To ano. Občané činí za vše zodpovědného starostu (primátora) a on přitom sám nemůže schválit či rozhodnout prakticky nic, výjimku tvoří jen starostové malých obcí, kde není zřízena rada. Proto jsem pro přímou volbu starostů. Přímou zvolený starosta by měl pravomoci současné rady. Ať má starosta pravomoci na straně jedné a zodpovědnost na straně druhé. A nad ním ať je jen zastupitelstvo. Chtěl bych proto, aby si lidé vybírali, koho chtějí za starostu či primátora, a vedle toho aby volili své zastupitele. Hrdě bych se do takové volby hlásil – protože dává silnější mandát...

Jaký bude Liberecký kraj pod naším vedením?

- Bezpečný
- Zdravý
- Vzdělaný
- Dostupný
- Spravedlivý
- Odpovědný
- Vzkvétající
- Solidární
- Spolupracující
- Čistý

Martin Půta

Hana Maierová

Marek Pieter

STAROSTOVÉ
PRO LIBERECKÝ KRAJ

Prostudujte si naši kandidátku a věcný volební program podporovaný starosty a místostarosty ze 146 měst a obcí Libereckého kraje:

www.starostoveprolibereckykraj.cz

Rozhodněte v krajských volbách 7. – 8. října

VOLTE
83

STARÁME SE O NÁŠ KRAJ

MUDr. Jan Mečl: Pomáhat lidem je můj osud

MUDr. Jan Mečl je známým urologickým odborníkem. Ve svém oboru se vypracoval od píky a primariát v Krajské nemocnici Liberec už vede patnáct let. Na svůj rodný kraj nedá dopustit, proto je rovněž veřejně činný. V říjnových volbách kandiduje za ČSSD do krajského zastupitelstva.

Narozen 9. 10. 1964 v Liberci ve znamení Vah. Studoval na Lékařské fakultě Univerzity Karlovy Hradec Králové. Po promoci pracoval od roku 1989 šes let v Nemocnici Česká Lípa. Od roku 1996 pracuje v Liberci, v roce 2001 se stal primářem Urologického oddělení v Krajské nemocnici Liberec. Je předsedou okresního sdružení České lékařské komory v Liberci, zastupitelem Statutárního města Liberec za ČSSD od roku 2014 a členem zdravotního výboru Zastupitelstva Libereckého kraje. Mezi jeho zájmy patří zahradničení, stolní tenis a nejlépe si odpočine při procházce s domácím mazlíčkem, kanadským retrievem Bartem.

■ Pane primáři, čím v současné době žijete?

Svůj život jsem zasvětil medicíně a pevně doufám, že mne bude provázet do konce života. Podařilo se mi s mými spolupracovníky posunout obor urologie v naší nemocnici o velký kus dopředu a po 20 letech práce v mém oboru jsem hrdý na dosažené výsledky. Urologické oddělení, které vedu již dlouhých 15 let, je vybaveno nejmodernějšími přístroji. Pacientům tak slouží špičkové pracoviště, kde můžeme poskytovat služby na nejvyšší úrovni. Nejvíce hrdý jsem ale na můj tým lékařů, z nichž většinu jsem „vychoval“. Těší mě jejich výsledky, protože jsou to právě oni, kteří po mně jednou budou pokračovat a rozvíjet tento obor. Zároveň mám obavy z budoucnosti, řešíme totiž velké problémy s nedostatkem zdravotních sestřiček.

■ Operujete ještě?

Samozřejmě, v chirurgických oborech si musíte udržovat erudici. Na sál chodím stále moc rád. Zatímco ještě před několika málo lety jsem prováděl téměř 250 operací ročně, v současné době jsem trochu „ubral plyn“, ke stolu pošlím více mladé kolegy a v rámci asistence se jim snažím předat své zkušenosti a prozradit jim i některé odborné dovednosti, které jsem za 27 let své praxe získal a vypiloval. V ambulanci pečuji o stovky pacientů a slíbil jsem si, že je nemohu opustit.

■ Víme o vás, že máte i mnoho dalších aktivit?

To je pravda, starat se o jiné, něco řídit nebo se snažit zlepšit, prostě být veřejně činný, mám v genech. Někdy si říkám, že pomáhat lidem je můj osud. A tak pracuji mnoho let i jako funkcionář České lékařské komory. Jsem zvoleným předsedou okresního sdružení lékařů do roku 2020. Také jsem členem atestačních komi-

si, spolupracuji s libereckou univerzitou a v posledních letech sbírám i politické zkušenosti v komunální politice. Ve svém volném čase se celý život věnuji stolnímu tenisu, dodnes stále ještě jako aktivní registrovaný hráč v krajských soutěžích, navíc se našemu klubu snažím pomáhat také jako člen výboru.

■ Zbývá vám vůbec nějaký čas na odpočinek?

Určitě, dnes už si umím své povinnosti uspořádat tak, abych si mohl aktivně odpočinout na zahrádce, něco opatrně ukutit, abych se nezranil, nebo jít na procházku s naším psem. V létě rád odletím na týden k moři, ale vždy se rád vracím. Na svůj rodný kraj nedám dopustit, je tu krásně.

■ Máte nástupce?

Ano, mám dvě skvělé děti. Dcera pracuje v mezinárodní firmě, kde se jí profesně daří, ale já bych ji radši viděl s kočárkem. Syn studuje gymnázium, sportuje a hraje na trubku. Ve skrytu duše doufám, že jednou bude pokračovat v mých šlápějích. Rozhodnutí samozřejmě nechám na něm.

■ Kandidujete do krajského zastupitelstva, zvládnete ještě další úkoly s prací spojené?

Ve vnitrostranických primárkách ČSSD jsem dostal velkou důvěru a kandiduji z druhého místa. Velmi si toho vážím. Jsem přesvědčen, že mé zkušenosti mohou být pro krajské zdravotnictví přínosem. Patřím k lidem, kterým není jedno to, jakým směrem se ubírá naše zdravotnictví. Nacházíme se v přelomové době, kdy je nutné provést poměrně rychle několik rázných kroků. Okamžitě je potřeba zastavit odliv zdravotníků, především sestřiček, musíme doplnit i stavy lékařů a to nejen v nemocnicích, ale i v primární péči a odborných ambulancích. Budovy a moderní přístroje jsou pro zdravotnictví důležité, bez

dostatku kvalitních lidí to ale nemůže fungovat. To, že naše zdravotnictví poskytuje občanům stále dobré služby, je zásluhou poctivé práce zdravotníků, kteří neodešli, své povolání nedělají jen pro peníze, ale jsou to, jak já říkám, „srdcaři“. V práci jsou mnoho hodin z lásky k svému povolání, často za cenu velkého objemu přesčasové práce, tím pádem na úkor svého volného času. Těmto lidem je třeba poděkovat a dát jim naději, že se situace v dohledné době zlepší.

Občané chtějí mít jistotu, že v případě zdravotních obtíží o ně bude kvalitně postaráno, ať žijí ve městě, nebo v malé obci. Plán, jakým směrem se má ubírat krajské zdravotnictví, máme připravený. Zdáli dostaneme příležitost ho prosadit, to rozhodnou voliči. Ze své praxe vím, že kraj bez úzké součinnosti s Ministerstvem zdravotnictví toho příliš nedokáže. Platí to i obráceně, ministerstvo potřebuje v krajích odborné partnery, kteří dobře znají zdravotnickou problematiku, kteří jsou profesionálové v oboru, aby se jednotlivá rozhodnutí a kroky koordinovaly a doplňovaly. Dovolím si o sobě říci, že díky mému dlouhodobému působení ve zdravotnictví a znalosti této problematiky, mohu zastat roli odborného partnera. Pokud dostanu důvěru voličů, tak mohu s klidným svědomím říci, že já nebudu potřebovat kolem sebe tým „našeptávačů a radilů“, jsem z oboru a vím velmi dobře, jaké kroky je potřeba udělat, aby krajské zdravotnictví nezkolabovalo.

■ Co byste vzkázal voličům?

Přijďte k volbám a řiďte se hlavně rozumem, vyberte si své zástupce podle toho, co v životě dokázali. Moc bych si přál, aby si lidé uvědomili, že „celorepublikové politické ikony“, které znají z televize, si do Liberce na krajský úřad sednout nepůjdou.

Krajské a senátní volby 7. a 8. října 2016

Charakteristická vůně	Otázka při sázce	Toto	Ten další	Rvačka	Získávané za peníze Zbraň rylife	Ranní nápoj	Znalost	Veliké sporáky	Značka ústní vody	Nauka	Člen národa Sarmatů	Tumáš	Mravní základ	Těžké kladivo	Jméno prozaika Pavla	Římských 51	2	Malá zásilka
Pak														Poštovní pták				
3														Štít domu Italský souhlas				
Manželka			Pouštní šelma Šlechtický titul				Označení konce skladby					Závodní veslice					Albert (domácky) Část obličeje	
	Bicykl	Jméno Lendla	Pasák ovcí Kvantový generátor světla				Značka slovinských lyží					Anglický šlechtic				Část Žel. Brodu Odtamtud (nářečně)		
Setiny metrického centu (obecně)															Město nad Sázavou			
Zabíjačkové jídlo															Záhady			
Provoz kovboje															Obdoba jména Adam			
Tamten															Přezdívková režis. Friche Slovko odporu			Mořská vydra
	Karel	Solmizační slabika Vlečka (obecně)				Časná	Zase	Rovnost v golfu	NAPOVÍME: Avus, home, Slep, étos, Mac, Bzi, par.	Domácí rohaté zvíře	Berlínský autodrom	Námět	Jiráskova kronika	Anglicky „domov“	Přítakání Název hlásky R		Označení našich letadel Kouzlo	
Plašící citoslovce			Ochablý (z francouzštiny) Eduard						Vykonavatel poprav Náš rocker (Vilém)			Staromaďar					Stav bez světla Kus ledu	
Výraz neposlušného dítěte				Indiáni Obyvatel Belfastu								Seveřan Značka nitu				Vladař Iniciály zpěváka Hammela		
1																Česká televize		
Přístroj								Chvástat se								Náš operní pěvec (Eduard)		

METROPOL

100 000 čtenářů v kraji, vychází pravidelně každý měsíc

Kontakty: redakce@tydeniky.cz | inzerce@tydeniky.cz | distribuce@tydeniky.cz

Staňte se fanouškem METROPOLU na www.facebook.com

Vyluštěnou tajenku zašlete do 7. října 2016 na adresu: redakce@tydeniky.cz nebo poštou na Severočeský METROPOL, Beethovenova 24, 400 01 Ústí nad Labem. Třem vylosovaným úspěšným luštětélům zašleme knižní odměnu.

Bez zbytečných řečí

Jsem bývalý voják. Na začátku 90. let jsem se zúčastnil operací Pouštní štít, Pouštní bouře a osvobození Kuvajtu jako příslušník Československého protichemického praporu. Armáda mě naučila hodně – nejen disciplíně a rozhodnosti, ale hlavně akceschopnosti bez zbytečných řečí.

V dnešní politice je to bohužel obráceně: Hodně se mluví a nikdo nic nedělá. Právě to chci změnit, a proto i moje předvolební projevy budou velmi stručné. Rád bych vám představil svá dvě hlavní témata. Tím prvním je hospodárnost. Jsem totiž přesvědčený, že peněz proudí ze státního rozpočtu do měst a krajů dostatek, regionální politice je však neumějí využívat. Zapomeňme na pobídky a dotace, soustředíme se na to, co máme, a také na potřeby občanů. Chci dobře hospodařit a zajistit lidem kvalitní život v regionu.

Mým druhým tématem je bezpečnost, u nás i ve světě bohužel čím dál aktuálnější. Přesto je tato problematika stále podceňovaná a dlouhodobě se jí nikdo nevěnuje. Mám bohaté zkušenosti z extrémně nebezpečného prostředí, dovlím si tedy prohlásit, že vím, jak na to. Chci nejen efektivně bojovat s kriminalitou, ale také připravit region na hrozby, které mohou kdykoliv přijít.

V politice nejsem nováčkem, působím v ní už šestnáct let. Nyní cítím, že nadešel čas přestat se na regionální správě podílet, ale začít ji aktivně tvořit. Rozhodl jsem se kandidovat na hejtmána Libereckého kraje. Chci být slušným, ale rozhodným hejtmánem. Chci vaši podporu. Co pro to mohu udělat?

František Gábor,
předseda místní organizace TOP 09,
liberecký zastupitel, lídr kandidátky
pro krajské volby

Svoboda a mír nejsou samozřejmostí

V letošním roce jsme si připomněli osudové okamžiky dvacátého století, kdy naši vojáci stáli v pisku saúdskoarabské pouště jako malá, ale plnohodnotná součást spojeneckých mezinárodních sil. Byli odhodláni hájit právo všech národů a zemí světa na svobodu a sebeurčení proti tyranii a diktátu totalitní moci. A bylo to právě v našem městě Liberci, kde vznikl samostatný protichemický prapor. A byli to právě naši chlapi, liberečtí chemici, kteří vytvořili základ této elitní jednotky.

Vojáci tehdy bojovali za svobodu pro všechny, bez rozdílu. Bylo to poprvé od konce bojů 2. světové války, kdy hrdě, odvážně a odhodlaně po boku vojáků mezinárodní koalice navázali naši chlapi na tradice dobrovolníků československých legií, stejně jako na tradice bojovníků od Tobruku a Dukly.

Tehdy jsem se v řadách vojáků čs. samostatného protichemického praporu jako nejmladší chemik, zúčastnil operací Pouštní štít a Pouštní bouře. Změnilo mi to pohled na život. Když nejde o život, dá se všechno zvládnout. Musíme si užívat každého dne, milovat své nejbližší a vážit si svobody a míru. Svoboda je dnes každodenní samozřejmostí. Samozřejmostí, kterou snad ani moc nevnímáme. Stále si musíme připomínat, dnes více než dřív, že svobodu nám vybojovali naši prapradědové v letech 1. světové války. Pradědové nám vybojovali obnovení svobody v letech 2. světové války. Za to platili, stejně

jako spojenečtí vojáci, krví a svými životy. V 1. i 2. válce přinesli Evropě svobodu a mír. Stejně jako dřív naši dědové i dnes slouží naši vojáci v zahraničí po boku spojeneckých vojáků naší zemi. Slouží dobře. A také platí svými životy i krví. Pomáhají budovat bezpečnější svět pro všechny.

Po odchodu do zálohy jsem se aktivně začal věnovat práci v Československé obci legionářské. Veteráni z 2. světové války nás přijali mezi sebe jako bratry. Započala dlouhá cesta, kde jsme vybojovali zákon pro mladé veterány, obnovujeme povědomí o našich legionářích, (například výstavy, přednášky, pojízdné legionářské muzeum Legiovlak, obnovujeme pomníky a nezapomínáme při tom na veterány z té druhé války, pro které realizujeme projekt péče o druhoválečné veterány, nebo organizujeme různá setkání.

Dlouhodobě s obcí legionářskou pořádáme akce, které zábavnou formou

popularizují službu našich vojáků, činnost policie, hasičů a záchranářů. Jistě jste viděli naše výstavy v OC Fórum, nebo jste možná navštívili jeden ze 4 ročníků dětského dne s bitvou ve Veselí (akci spolupřádáme).

Je důležité podpořit v dětech a mládeži úctu, obdiv a hrdost k naší vlasti, k Libereckému kraji, hrdost na každodenní odvalu našich vojáků, policistů, hasičů a záchranářů.

Chceme v současné generaci občanů probudit zdravé vlastenectví a ohotu k branné povinnosti. Není svobody bez pravého vlastenectví, bez lidí připravených hájit svou vlast, bez vojáků, kteří slouží své zemi a pomáhají budovat bezpečnější svět pro všechny. Stalo se smutnou skutečností, že téma bezpečnosti je u nás i ve světě čím dál aktuálnější. My, Češi jsme národem statečným a odhodlaným. Kdykoliv přišla výzva osudu, byli jsme a budeme připraveni.

Rád jezdím po kraji

Václav Horáček byl šestnáct let starostou města Železný Brod. V parlamentních volbách 2010 byl zvolen poslancem PČR, a to na kandidátce TOP 09 jako člen Starostů pro Liberecký kraj, jehož je jedním ze spoluzakladatelů.

■ **Mnoho let jste vedl radnici v Železném Brodě, byl jste krajským zastupitelem, nyní zasedáte v Poslanecké sněmovně. Ještě vás práce politiky baví?**

A víte, že ano. Jsou sice chvíle, kdy mám pocit marnosti, především když místo práce začínou kolegové politikarřit, což se, bohužel, děje už nejenom v parlamentu, ale také na krajské úrovni či ve městech. Naštěstí spíš těch větších. U nás, v menších městech a na vesnicích, zdá se, že zatím všechno v pořádku a rozum na svém místě. A daří se prosadit různé věci, něco změnit, nebo naopak někdy některé hloupé změny zastavit. To potom práce baví. A přiznávám, že mám moc rád osobní kontakt s lidmi. Proto tak rád jezdím po kraji a bavím se s nimi. Zpětná vazba, kterou dostávám, je k nezaplacení.

■ **S jakou reakcí se setkáváte nejčastěji?**

Dost často lidé říkávají – s tou Českou poštou to nezdávejte. To je dobře, že je nedáte. To si pak vždycky uvědomím, jak těžké je vysvětlit některým politikům v Praze,

kteří jsou na honu vzdálení běžnému životu, co pro malé město či obec znamená poštovní pobočka. Není to jen o dostupnosti služeb, o tom, že si na nich lidé mohou vyřídit, co potřebují. Je to také silný psychologický moment, mít poštu na návsi. A já nepřestanu bojovat za to, aby se nerušily. A aby pošty byly poštami, nikoli prodejem životních pojištění či bůh ví čeho dalšího. Pamatuji ještě na dobu, kdy pošťák či poštačka byli váženými osobami celé komunity. Dnes jsou nuceni donášet na své sousedy, zda mají auto, bazén, a nutit jim nejrůznější produkty. Naopak v tom, kde by pošta měla zabrat a být konkurencí, zaspala. I to může být řešení udržení pozic na menších městech či obcích.

■ **Menší obce jsou vůbec vaše téma, ke kterému se často vracíte.**
Často a rád. Mám pocit, že jsou tím, co naši republiku dotváří. Jsou tam úžasní lidé. Každé město má něco do sebe. Praha je krásná, Liberec má své neopakovatelné kouzlo a velmi specifický naturel, který prostě málokdo pochopí, ale který tvoří Liberec Libercem. Jablonec stejně tak. Malé obce mají dnes těžký život. Mají nejméně peněz. Přesto fungují, dávají dohromady to, co bylo desítky let zanedbané. A víte, co je zajímavé? Všichni z těch velkých měst do nich rádi utíkají. Byl bych proto rád, kdybychom jim mohli pomoci. Když jsme kdysi prosadili zvýšení peněz, které dostávají ze státního rozpočtu, byl to stále jen začátek. A svou roli, a nikoli nevýznamnou, v tom hraje také kraj. Mám ale pocit, jakoby spal. A zajímal se jen o velká města. Liberecký kraj, to ale není jen Liberec.

■ **Jste aktivní sportovec. Je vás vidět na tenise, volejbalu, nohejba-**

le, lyžujete, jezdíte po kraji na kole. A všichni vědí, jak nemáte rád počítače a děti u nich...

Neřekl bych, že nemám rád počítače. Byl jsem z generace, která prožila život bez nich, a přiznám se, že bych si jej opět bez nich dovedl představit. Stejně jako bez mobilních telefonů. Mně ale spíš trápí to, že u počítačů a telefonů tráví své dny děti. Byl bych rád, kdyby od počítače přešly k počítání branek, bodů a sekund. Tedy ke sportu. Nejenže by byly zdravější a dětská obezita by se opět stala spíše výjimkou než pravidlem, ale jsem přesvědčený také o tom, že děti, které sportují, si do života nesou základ o slušnosti, férovosti, týmovém duchu a kamarádství. Proto bychom nejen z pozice kraje měli usilovat o podporu sportování dětí a mládeže a mělo by být naším zásadním posláním otevírat jim sportoviště. Nejen nová, ale i ta, která již existují, a jsou velmi často veřejnosti mimo „oficiální časy“ uzavřena.

■ **Slyšet o vás bylo v nedávné době také v souvislosti s krajským soudem, za který bojujete. Není to ale zbytečné?**

Není. Byť chápu, že to mnoha lidem může připadat jako nepodstatné, krajský soud v Liberci by mnoha lidem ušetřil mnoho času a také peněz. A státu také tak. Nechápu stále, proč se páni a dámy z Prahy tolik brání krajskému soudu v Liberci, které de facto již existuje, je připravovaný, a jedná

o by se jen o administrativní úkon. Je-li zde instituce krajského soudu, pak by jeden čekal, že každý kraj má svůj krajský soud. My v Libereckém kraji jsme již dlouhou dobu připraveni, přesto nám brání a nechťejí jej dovolit. Mluvil jsem o tom již s několika ministry spravedlnosti, dokonce i s prezidentem, který přislíbil pomoc. Zatím nic. Ale nevzdám to. Opravdu přitom nejde jen o nějaký status, ale o faktický dopad pro desítky či stovky lidí z kraje měsíčně.

■ **Co pro vás představuje Liberecký kraj? Co je jeho symbolem?**

Liberecký kraj není jen krajem Ještědu a jeho výjimečného hotelu, Jizerských hor, Máchova jezera, hradu Trojský, Sychrova či Frýdlantu. Není ani jen domovem Bílých tygrů, hokejových i těch v ZOO, skvělých fotbalistů či volejbalistů, ani jen výborných umělců či lidí, kteří se výborně starají o přírodu, děti, své okolí. Liberecký kraj je především o lidech, kteří v něm žijí a kteří jej tvoří. O jejich výjimečnost se chceme opírat. Liberecký kraj je výjimečný – svou velikostí a zároveň rozmanitostí. Svou historií, ale také svou přítomností. Má veliký potenciál a dobře našlápnuto. Vždycky si opakují, že to všechno neděláme přece jen pro sebe – ale také pro naše děti a děti jejich dětí...

Václav Horáček:
„Chci více pomoci malým obcím a děti dostat od počítačů na hřiště.“

Na pozicích v poušti.

Albrecht

ZÁMECKÝ PIVOVAR
FRÝDLANT

1381 2013

**Pivo zrozené
z vytrvalé
píle a lásky
k našemu kraji.**

**Představujeme
limitovanou sérii
ze Zámeckého
pivovaru Frýdlant.**

Marek Vávra

Rád bych zdůraznil, že nejsem profesionální politik, nikdy jsem jím nebyl a ani být nechtěl. Vše, co mám, vzniklo poctivou prací a je výsledkem sledování a naplňování vize, kterou jsem měl. Osobně vnímám senátora jakožto jediného přímo voleného politika z daného území – v širším smyslu jako určitého „prezidenta“ dané oblasti. Takový prezident také nemá příliš pravomocí, ale má možnost se ptát a otevírat jistá společenská témata.

A právě v tom, pokud mi dáte svou důvěru, bude spočívat má práce. Jsem připraven být vaší neúnavnou hláskou na kraji, ministerstvech, státních institucích a dalších místech. Jsem připraven vyslechnout každého a pomoci tam, kde to bude možné. Rozhodně nechci být tradičním „ležákem“ v českém senátu. Naopak jsem přesvědčen, že neformální role senátora je významná.

Program jsem si dovilil situovat do pěti hlavních cílů, které dle mého názoru jako jediné vedou k budoucnosti našeho kraje i země. Konkrétně jsem cíle specifikoval do svého desatera priorit, které budu postupně rozvádět v samostatných článcích tak, abyste se mohli dovědět více o mých postojích a názorech.

Marek Vávra, kandidát do Senátu